

man bare sætte det i ro. Man behøvede jo ikke lave skattestop på ejendomsværdiskatten, på indkomstskatten osv., osv., hvis det var det, det drejede sig om.

Der næst vil jeg godt spørge hr. Thulesen Dahl, om ikke det er sådan, at der kommer og er kommet en skattelettelse til os, som er større, betydelig større end de grønne afgifter? Jeg refererer til hr. Kristian Jensens og hr. Jacob Bukstis ordveksling om, om ikke tre komma et eller andet milliard er mere end én milliard.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Altså jeg kan jo forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti er anpartshavere i skattestoppet og derfor også taler varmt om det. Det var i hvert fald det, jeg fik ud af hr. Kristian Thulesen Dahls ordførertale her.

Så vil jeg bare høre, om Dansk Folkeparti er enige i den produktudvikling, som sker fra statsministerens og andre ministres, skatteministerens side, når det handler om de kommunale ejendomsværdiskatter. Folk kan stadig væk den dag i dag gå ind på Venstres hjemmeside, www.venstre.dk, og slå op, og så kan man se, at der står, at det gælder fra 2001, og det, man betaler i 2001, kan ikke stige. Det er så nu produktudviklet, sådan at det altså er 2001 plus 5 pct. i 2002 som en ren acontofremskrivning.

Er hr. Kristian Thulesen Dahl enig med de eksperter plus os andre sådan almindelige fodgængere i dansk politik om, at det er sådan set bare en almindelig politisk beslutning, som man kunne have sat ud af kræft?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Line Barfod i forhold til ulandsbi-stand og de ting. Altså bare, så det ikke skal være nogen misforståelse: Vi skammer os ikke på nogen måde, hvis Danmark giver 0,7 pct. af BNI i ulandsbi-stand; vi vil ikke skamme os. Vi vil synes, at Danmark yder en fortræffelig indsats. Vi vil give over det dobbelte af EU-gennemsnittet.

Vi ville give meget mere end landene omkring os, som vi oftest sammenligner os med, og som vi mødes med i EU-regi den ene gang efter den anden. Vi vil under ingen omstændigheder skamme os. Så vi synes faktisk godt, danskerne kan være bekendt at give 0,7 pct. og dermed leve op til FN's målsætning.

At vi så skaber råderum til at hjælpe den syge medborger, der står på venteliste til et sygehus, og at vi skaber råderum til at sørge for, at den ældre ikke skal sidde forladt i sit hjem, men får en ordentlig hjemmepleje, det er jo så bare rart, at det forholder sig sådan, at vi kan finansiere velfærdssamfundet, som forespørgslen her netop går ud på at fortælle, hvordan vi ønsker det gjort.

Kl. 11.40

Og så i forhold til det med maden. Jamen altså med den argumentation, der lægges for dagen, kan man jo sige: Hvorfor er det kun børn i folkeskolen, som skal have mad betalt med statsordninger? Hvorfor er det ikke også alle øvrige borgere, hvis det er et generelt synspunkt, at der er nogle, der ikke kan finde ud af at spise sundt og godt?

Altså man kan jo udstrække det, og der synes jeg netop, at når vi taler om, hvordan vi sikrer et solidarisk velfærdssamfund, så handler det også om at turde prioritere. Det handler også om at sige, at hvis ikke vi vil hæve skatter og afgifter, jamen så må vi selvfølgelig bruge nogle penge ét sted og tage dem andre steder fra. Og der synes jeg altså, at folketingsmedlemmer selv kan sørge for, at deres børn får ordentlig kost.

Men i øvrigt med hensyn til de kommunale ordninger, der jo også har været, før staten gik ind og ville bestemme over det her område, dem kan kommunerne selvfølgelig fortsætte med, eller andre kommuner kan indføre dem, hvis man i kommunen synes, det er et godt tilbud at give til børnene.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg bare lige sige, at selvfølgelig er der en skillelinje mellem el, vand og varme. Man kan sige, det er en udgift, der holdes inden for hjemmets rammer. Men jeg vil da sige, at der er jo ikke længere til benzintanken, end at min nabo og jeg vel har nogenlunde det samme antal kilometer, vi skal køre, men jeg har en bedre indtægt end han, så jeg kan bedre finansiere det. Så hvis man hæver afgiften på benzin, vil det ramme ham uforholdsmæssigt hårdere – sådan vil det føles for ham – end det vil ramme mig, og derfor er det da ikke uinteressant at tale om afgifter, også benzinafgifter, i forhold til det her.

Formanden:

Så kan vi ikke nå mere i denne omgang. Så er det fru Line Barfod.